

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ
Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 21 lutego 2024 r.

D/LE.UH.8361.139.2023
ZPO

Grzegorz Gwóźdź
PRACOWNIA CZEKOLADY
GRZEGORZ GWÓŹDŹ
ul. Wodna nr 1-3
64-200 Wolsztyn

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 775 z późn.zm.), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę Grzegorza Gwoźdź, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: PRACOWNIA CZEKOLADY GRZEGORZ GWÓŹDŹ, ul. Wodna nr 1-3, 64-200 Wolsztyn, NIP 9231281529, karę pieniężną w wysokości 2.000,00 zł (słownie: dwa tysiące złotych 00/100), wynikającą z art. 6 ust. 1 ustawy, za nieuwidocznienie w miejscu świadczenia usług cen oraz niewykonanie obowiązków w zakresie uwidaczniania cen w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, wbrew normie zawartej w przepisie art. 4 ust. 1 ustawy oraz wymaganiom wskazanym w § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. *w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług* (Dz. U. 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”, wydanego na podstawie art. 4 ust. 6 ustawy.

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego przedsiębiorca zobowiązany jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań:

96 1010 1469 0032 7422 3100 0000

w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

W dniach od 27 października do 7 listopada 2023 r. na podstawie upoważnienia Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej nr D/LE.UH.8361.139.2023 z dnia 27 października 2023 r., inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatura w Lesznie, przeprowadzili kontrolę w lokalu Kawiarnia Poznańska, ul. Poznańska nr 14 w Wolsztynie, będącym miejscem świadczenia usług gastronomicznych przez przedsiębiorcę Grzegorza Gwoźdź, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą PRACOWNIA CZEKOLADY GRZEGORZ GWÓŹDŹ, ul. Wodna nr 1-3, 64-200 Wolsztyn, NIP 9231281529.

W toku kontroli sprawdzono 61 rodzajów towarów, wyrobów i usług, stwierdzając nieprzebranie obowiązków przepisów prawa w odniesieniu do 28 z nich, tj.:

1. Kawa czarna w cenie sprzedaży 9 zł,
2. Kawa biała w cenie sprzedaży 10 zł,
3. Espresso w cenie sprzedaży 9 zł,
4. Espresso macchiato w cenie sprzedaży 10 zł,
5. Cappuccino w cenie sprzedaży 12 zł,
6. Flat white w cenie sprzedaży 14 zł,
7. Latte w cenie sprzedaży 16 zł,
8. Latte macchiato w cenie sprzedaży 16 zł,
9. Czekolada na gorąco w cenie sprzedaży 19 zł,
10. Herbaty (czarna, earl grey, zielona, zielona z jaśminem, miętowa, malinowa, owoce leśne) w cenie sprzedaży 9 zł,
11. Herbata zielona z konfiturą z pomarańczy w cenie sprzedaży 14 zł,
12. Herbata malinowa z malinami w cenie sprzedaży 14 zł,
13. Napar malinowy w cenie sprzedaży 18 zł,
14. Napar imbirowy w cenie sprzedaży 18 zł,
15. Deser malinowy (deser malinowy, gorące maliny, bita śmietana) w cenie sprzedaży 27 zł,
16. Deser owocowy (lody malinowe, sezonowe owoce, bita śmietana) w cenie sprzedaży 27 zł,
17. Deser owocowy mini (lody – smak do wyboru, sezonowe owoce) w cenie sprzedaży 18 zł,
18. Deser advocat (lody malinowe, migdały, czekolada, advocat, bita śmietana) w cenie sprzedaży 27 zł,
19. Szarlotka na ciepło z lodami w cenie sprzedaży 24 zł.

W cenniku, przy ww. potrawach i napojach, nie podano ilości potraw oraz napojów, do których odnosi się podana cena, co stanowi naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy oraz jest niezgodne z normą zawartą w § 9 ust. 2 rozporządzenia, a w konsekwencji prowadzi do naruszenia interesu konsumenta.

Natomiast w przypadku 9 pozycji nie uwidocznił ceny towaru lub wyrobu oferowanego do sprzedaży, co stanowi naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy, tj.:

1. Figurka z czekolady byk,
2. Figurka z czekolady dynia duża,
3. Figurka z czekolady dynia mała,
4. Figurka z czekolady jednorożec,
5. Figurka z czekolady auto,
6. Figurka z czekolady świnka,
7. Figurka z czekolady żaba,
8. Figurka z czekolady lokomotywa mała,
9. Figurka z czekolady lokomotywa duża.

Jak wynika z treści art. 4 ust. 1 ustawy, „W miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.”.

Stosownie do treści § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia „Cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.” (§ 3 ust. 1 rozporządzenia). „Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.” (§ 3 ust. 1 rozporządzenia).

Zgodnie z § 9 ust. 1 rozporządzenia, „Przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów,

wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku.”. Ponadto stosownie do treści § 9 ust. 2 rozporządzenia „Cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą są one sprzedawane, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do której odnosi się cena.”

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 ustawy, „jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust.1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł”.

W związku z powyższym organ, pismem z dnia 23 stycznia 2024 r. znak D/LE.UH.8361.139.2023, zawiadomił stronę o wszczęciu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy.

W treści zawiadomienia strona została pouczona, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa.

Strona nie skorzystała z przysługującego jej uprawnienia. W odpowiedzi na wezwanie zawarte w ww. piśmie, strona przedłożyła informację o wysokości przychodu przedsiębiorstwa

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że: *organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

1. *waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa*
2. *za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniu na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy w przypadku 19 potraw lub napojów oferowanych do sprzedaży przez brak określenia ilości potrawy lub wyrobu w cenniku oraz 9 towarów oferowanych do sprzedaży przez niewidocznienie ich ceny, spośród 61 skontrolowanych, to nie można uznać, że w niniejszej sprawie waga naruszenia prawa jest znikoma. Powyższe godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji o oferowanych towarach, potrawach i napojach. Podkreślić należy, że jednym z głównych celów nałożenia na przedsiębiorców obowiązków zawartych w ustawie, jest wzmocnienie szeroko pojętej ochrony konsumenta. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia z dnia 13 października 2023 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz planowanym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa, dopiero w wyniku przeprowadzenia

kontroli. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcie działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co stwierdzone zostało w toku kontroli.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innemu podmiotowi lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcje administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej. Zgodnie ze wskazanym przepisem, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli, waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Zgodnie z jego brzmieniem, przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi zatem wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie. Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczone o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.*

Z kolei, zgodnie z art. 189f § 2 Kpa w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red.

prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: „Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że „usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z „zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia (z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaszło)”. Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia polegające na braku uwidocznienia ilości potraw oraz napojów, do których odnosi się podana cena oraz niewidocznienia ceny towarów oferowanych do sprzedaży detalicznej. Strona zaprzestała naruszania prawa dopiero w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie cen pełni funkcję informacyjną, umożliwiając konsumentowi porównanie poszczególnych cen wyrobów, potraw i napojów, a następnie, po otrzymaniu rzetelnej informacji w zakresie cen i ilości, do których ceny się odnoszą, dokonanie przez niego właściwego wyboru. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ do chwili usunięcia uchybień w wyniku kontroli, przedsiębiorca świadczył usługi gastronomiczne, a konsumenci korzystający z tych usług, faktycznie pozbawieni byli informacji o ilości i odnoszącej się do niej cenie potraw i napojów oraz cenie oferowanych do sprzedaży towarów. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa. Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował czyn przedsiębiorcy jako naruszenie obowiązków w stopniu wysokim. Przedsiębiorca nie podał w cenniku ilości dla 19 potraw lub napojów oraz nie uwidoczniał ceny 9 towarów oferowanych do sprzedaży, spośród 61 pozycji cenowych ogółem objętych kontrolą. Przedsiębiorca ograniczył konsumentom możliwość porównania cen względem danej ilości tych potraw z innymi potrawami oraz uniemożliwił zapoznanie się z cenami części towarów oferowanych do sprzedaży, w konsekwencji znacząco ograniczając możliwość dokonania przez nich właściwego wyboru z uwzględnieniem ich sytuacji finansowej. Brak

określenia ilości potraw może powodować, że konsument otrzyma każdorazowo inną wielkość porcji potrawy w tej samej cenie. Wziąć pod uwagę należało również okoliczność uprzedniego skierowania zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Uwzględniono również fakt, iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze i określił ilości potrawy lub wyrobu, do której odnosi się cena oraz uwidocznili ceny oferowanych do sprzedaży towarów. Jednocześnie organ wskazuje, w odniesieniu do korzyści majątkowych lub strat w związku z naruszeniami ustawy, iż strona potencjalnie mogła uzyskać takie korzyści, ale także ponieść stratę. Strona poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym, nie odniosła się do wyżej wskazanych okoliczności.

Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił, w szczególności wielkość przychodu deklarowanego przez przedsiębiorcę na podstawie informacji przesłanej przez stronę.

W toku postępowania administracyjnego strona poinformowana o aktualnie obowiązującym stanie prawnym nie wskazała, aby na przedsiębiorcę zostały nałożone sankcje za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną w wysokości 2.000,00 zł (słownie: dwa tysiące złotych 00/100).

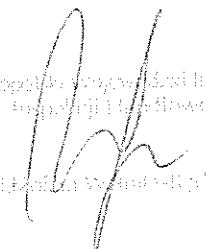
Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji. Zgodnie z treścią art. 7 ust. 1 i 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1706 z późn. zm.) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. Pocz. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie o informowaniu o cenach towarów i usług, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a;
3. BA.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Urząd w Poznaniu